

Datum van inontvangstneming : 29/01/2025

Zaak C-821/24**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

28 november 2024

Verwijzende rechter:

Sofiyski rayonen sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 november 2024

Verzoekende partij in het hoofdgeding:

„A1 Bulgaria” EAD

Schuldenaar in het hoofdgeding:

V.N.A.

Voorwerp van het hoofdgeding

Een betalingsbevelprocedure krachtens artikel 410 van de Grazhdanski protsesualen kodeks (wetboek van burgerlijke rechtsvordering; hierna: „GPK”) die op 27 september 2024 is ingeleid door **verzoekster „A1 Bulgaria” EAD**, een overeenkomstig de Bulgaarse wetgeving geregistreerde aanbieder van mobiele telefonie, waarin zij de Sofiyski rayonen sad (rechter in eerste aanleg Sofia, Bulgarije), de verwijzende rechter, heeft verzocht om uitvaardiging van een betalingsbevel voor een bedrag van 4 130,76 leva (BGN), dat zij van **schuldenaar V.N.A.** vordert.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzingsbeslissing

Verzoek krachtens artikel 267 VWEU betreffende de **uitlegging** van artikel 2, onder a), artikel 4 van richtlijn 93/13 en punt 1, onder e) en j), van de bijlage „In artikel 3, lid 3, bedoelde bedingen” bij richtlijn 93/13 alsmede van artikel 8, lid 1, onder b), juncto artikel 7, lid 4, onder a), van richtlijn 2020/1828

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 3, lid 3, [van richtlijn 93/13] en punt 1, onder j), van de bijlage, met als opschrift „In artikel 3, lid 3, bedoelde bedingen”, bij die richtlijn aldus worden uitgelegd dat zij een regeling toestaan waarbij de verkoper de voorwaarden van een overeenkomst eenzijdig kan wijzigen wanneer een beding, ook in de algemene voorwaarden, voorziet in een indexering van de met de consument overeengekomen prijs van diensten op basis van de door een overheidsinstantie gepubliceerde gemiddelde consumentenprijsindex van het voorgaande jaar, indien die indexering enkel wordt verricht indien het om een verhoging gaat?
- 2) Moet het begrip „bedingen van een overeenkomst” in artikel 2, onder a), van richtlijn 93/13 aldus worden uitgelegd dat het ziet op een bepaalde, afzonderlijke tekst in de overeenkomst, of moet het aldus worden opgevat dat het ziet op alle rechtsgevolgen van delen van de tekst van de overeenkomst, ook al komen deze niet voor in hetzelfde afzonderlijke deel van het document?
- 3) Dient bij het onderzoek van het oneerlijke karakter van een overeenkomst elk van de contractuele bedingen waarover is onderhandeld en die de gevolgen van niet-nakomingen regelen, afzonderlijk te worden getoetst, of moet het cumulatieve effect dat deze bedingen in het kader van het volledige dienstenpakket sorteren, worden opgevat als één beding dat „tot doel of tot gevolg he[eft] de consument die zijn verbintenissen niet nakomt, een onevenredig hoge schadevergoeding op te leggen” in de zin van punt 1, onder e), van de bijlage, met als opschrift „In artikel 3, lid 3, bedoelde bedingen”, bij richtlijn 93/13, en moeten die bedingen, indien sommige ervan oneerlijk zijn, dan in hun geheel worden uitgesloten?
- 4) Moet artikel 4 van richtlijn 93/13 aldus worden uitgelegd dat het een regeling toestaat volgens welke de verkoper de bedingen betreffende de hoogte van schadevergoedingen kan vaststellen op basis van een standaardbedrag (met uitsluiting van contractueel overeengekomen kortingen, die ook een deel van het bedrag van de kortingen op abonnementsovereenkomsten en op de marktprijs van gekochte of geleasede eindapparatuur compenseren), of moet artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13 aldus worden uitgelegd dat het een regeling toestaat volgens welke een beding inzake de aansprakelijkheid voor de niet-nakoming van de overeenkomst als oneerlijk kan worden beschouwd wanneer dit beding erin voorziet dat de consument een schadevergoeding moet betalen en kosten moet dragen die kennelijk niet in verhouding staan tot de als tegenprestatie verrichte dienst en tot de voorwaarde waaronder de aansprakelijkheid voor de niet-nakoming van de overeenkomst ontstaat (automatisch en zonder voorafgaande aanmaning met de bijbehorende rente en invorderingskosten)?

- 5) Kan een gerechtelijke schikking tussen de aanbieder van mobiele telefonie en een bevoegde instantie in de zin van deze richtlijn, zoals de Komisia za zashtita na potrebitelite (commissie voor consumentenbescherming, Bulgarije), gevolgen hebben krachtens artikel 8, lid 1, onder b), juncto artikel 7, lid 4, onder a), van richtlijn 2020/1828, en zo ja, is een dergelijke overeenkomst ook bindend voor andere rechterlijke instanties (waaronder elke rechter die uitspraak moet doen over een rechtsverhouding tussen de aanbieder van mobiele telefonie en een individuele consument), indien de rechter, om de in zaak C-600/19 uiteengezette redenen, bij de goedkeuring van die schikking het eventuele oneerlijke karakter van de bedingen niet heeft onderzocht?

Unierechtelijke bepalingen en rechtspraak

Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten

Richtlijn (EU) 2020/1828 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2020 betreffende representatieve vorderingen ter bescherming van de collectieve belangen van consumenten en tot intrekking van richtlijn 2009/22/EG

Arrest van het Hof van Justitie van 17 mei 2022, Ibercaja Banco, C-600/19, EU:C:2022:394

Arrest van het Hof van Justitie van 29 februari 2024, Investcapital, C-724/22, EU:C:2024:182

Nationale wettelijke bepalingen

Grazhdanski protsesualen kodeks (wetboek van burgerlijke rechtsvordering), artikelen 410 tot en met 411

Zakon za zashtita na potrebitelite (wet inzake consumentenbescherming), artikelen 143 tot en met 148, §§ 13, 13.13 en 13.14 van de aanvullende bepalingen

Zakon za elektronnite saobshtenia (wet op de elektronische communicatie), artikelen 225, 226, 228a, 229, 229a, 229b, 230, 230a, 230d

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 **A1 Bulgaria** vordert van haar klant **V.N.A.** betaling van een bedrag van **4 130,76** BGN, bestaande uit: onbetaalde facturen voor verrichte elektronische-communicatiediensten ten bedrage van **1 054,06** BGN, niet-betaalde termijnen van de aankoopprijs van een apparaat ten bedrage van **1 450,02** BGN en een schadevergoeding van **1 626,68** BGN als gevolg van de voortijdige beëindiging

van de overeenkomst wegens schuld van de klant. In casu heeft de klant een overeenkomst gesloten voor negen diensten, waarvan de niet-nakoming het voorwerp is van de volgende vorderingen: betaling van facturen voor verrichte elektronische-communicatiediensten, betaling van de aankoopprijs van een apparaat in het kader van een koopovereenkomst op afbetaling, schadevergoeding, invorderingskosten en vertragsrente over alle bedragen.

- 2 Op 27 september 2024 heeft **A1 Bulgaria** de rechter in eerste aanleg Sofia verzocht om uitvaardiging van een betalingsbevel met het oog op de invordering van een geldschuld in het kader van de betalingsbevelprocedure krachtens artikel 410 GPK. Deze betalingsbevelprocedure heeft tot doel in rechte te doen vaststellen dat de schuldenaar de vordering van de schuldeiser niet betwist, alsmede een snelle voldoening van de vordering van de schuldeiser. Indien de schuldenaar geen verzet aantekent, vaardigt de rechter een betalingsbevel en een dwangbevel uit ten behoeve van de schuldeiser. Bij de behandeling van het verzoek onderzoekt de rechter ambtshalve of consumentenovereenkomsten oneerlijke bedingen bevatten.
- 3 Alleen al in de periode van 1 januari 2024 tot en met 21 november 2024 heeft verzoekster „**A1 Bulgaria**” **EAD**, een van de drie aanbieders van mobiele telefonie met een aanzienlijk marktaandeel in Bulgarije, de rechter in eerste aanleg Sofia in ongeveer 3 600 gevallen verzocht om betalingsbevelen overeenkomstig artikel 410 GPK.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 4 Voor zover de betalingsbevelprocedure ertoe strekt in rechte te doen vaststellen dat de schuldenaar de vordering van de schuldeiser tegen hem niet betwist, verschilt zij van de gewone contentieuze procedure, in het kader waarvan beide partijen hun argumenten en het bewijs tot staving van hun vorderingen aanvoeren.
- 5 In de verwijzingsbeslissing van de rechter in eerste aanleg Sofia wordt enkel vermeld dat het verzoekschrift op 27 september 2024 door **A1 Bulgaria** is ingediend. Bij beslissing van 4 oktober 2024 heeft deze rechter geoordeeld dat het verzoekschrift niet regelmatig was omdat het geen duidelijke uiteenzetting bevatte van de feiten waaruit de verschillende vorderingen zouden moeten blijken, en heeft hij een termijn vastgesteld waarbinnen deze informatie moest worden verstrekt. Binnen deze termijn is een verzoekschrift van **A1 Bulgaria** van 24 oktober 2024 ontvangen waarin werd geconcretiseerd hoe de gevorderde bedragen werden berekend. Bij beslissing van 1 november 2024 heeft de rechter opnieuw geoordeeld dat het verzoekschrift niet regelmatig was, maar ditmaal met betrekking tot het verzoek van 24 oktober 2024, en heeft hij verzoekster de mogelijkheid geboden te verduidelijken of de prijzen van de verrichte diensten tijdens de looptijd van de overeenkomst waren gewijzigd. Op 21 november 2024 is een verzoekschrift van **A1 Bulgaria** ontvangen waarin werd verduidelijkt dat de prijzen van de verrichte diensten niet waren gewijzigd.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 6 De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing omdat hij twijfels heeft over de redelijkheid van enerzijds de verrichte diensten en anderzijds het totale bedrag van de kosten die voortvloeien uit de niet-nakoming van de betalingsverplichtingen met betrekking tot die diensten. Hiervoor pleiten de volgende redenen.
- 7 **In de eerste plaats** gaat het om bedingen die voorzien in de mogelijkheid om het maandelijkse basistarief te wijzigen. De overeenkomst met de klant bepaalt dat de aanbieder van mobiele telefonie het recht heeft om eenmaal per jaar (maar niet eerder dan drie maanden na de inwerkingtreding van de overeenkomst en/of de bijlage betreffende de diensten) het maandelijkse basistarief te indexeren overeenkomstig de door het Natsionalen statisticheski institut (nationaal bureau voor de statistiek; hierna: „NSI”) gepubliceerde gemiddelde jaarlijkse consumentenprijsindex van het voorgaande jaar, op voorwaarde dat deze ten minste 1 % bedraagt. Informatie over het geïndexeerde basistarief wordt opgenomen in de eerste maandelijkse factuur die de klant ontvangt nadat de indexering is doorgevoerd. Hoewel verzoekster heeft aangegeven dat de prijzen van de verrichte diensten niet waren gewijzigd, acht de verwijzende rechter het in het licht van het doeltreffendheidsbeginsel (C-724/22) noodzakelijk om bij de vaststelling van de rechterlijke beslissing, die ook een onderzoek van de overeenstemming tussen de aangevoerde vorderingen en de overgelegde bewijzen omvat, de bedingen uit te leggen die voorzien in deze mogelijkheid tot wijziging van het basistarief.
- 8 De verwijzende rechter gaat ervan uit dat contractuele bedingen in consumentenovereenkomsten onderworpen zijn aan strengere eisen inzake duidelijke en begrijpelijke formulering, hetgeen impliceert dat de precieze procedure waarnaar het betrokken beding verwijst, op transparante wijze in de overeenkomst moet worden beschreven en dat, in voorkomend geval, ook de verhouding tussen die procedure en de procedures waarin andere bedingen voorzien, op een zodanig transparante wijze moet zijn geregeld dat de consument op basis van duidelijke en begrijpelijke criteria de economische gevolgen die daaruit voor hem voortvloeien, kan beoordelen.
- 9 In dit verband betwijfelt de verwijzende rechter of de formulering van bedingen die voorzien in een „indexering”, de gemiddelde consument voldoende concrete informatie verschaft over eventuele wijzigingen van de prijs van diensten of over de mogelijkheid om de overeenkomst op te zeggen of de inhoud ervan aan te passen door middel van individuele onderhandelingen, met name in gevallen waarin de bedingen voorzien in de mogelijkheid van een prijsverhoging en niet van een prijsverlaging.
- 10 Moeten bedingen die voorzien in een prijswijziging op basis van een objectief criterium dat buiten de verkoper om wordt vastgesteld, waarop hij geen invloed heeft en dat een geldige reden voor die wijziging vormt, zodanig duidelijk en

nauwkeurig worden omschreven dat de consument voldoende concrete informatie kan verkrijgen over de mogelijke wijzigingen van de prijs van de diensten of over de mogelijkheid om de overeenkomst op te zeggen, of voldoet een beding aan de objectieve vereisten als het enkel voorziet in de mogelijkheid om de prijs van de diensten te verhogen door middel van een indexering overeenkomstig een jaarlijkse gemiddelde consumentenprijsindex, mits deze index ten minste 1 % bedraagt, zonder de indexeringsmethode te specificeren en zonder te voorzien in de mogelijkheid van een prijsverlaging, hetgeen ertoe kan leiden dat het risico en de last van de financiële onzekerheid op de consument worden afgewenteld, dat wil zeggen met als gevolg dat het effect van de inflatie op de jaarlijkse gemiddelde consumentenprijsindex wordt afgewenteld op de consument[?]

- 11 Voorts vraagt de verwijzende rechter zich af of een aldus overeengekomen beding tot doel of tot gevolg heeft „de verkoper te machtigen zonder geldige, in de overeenkomst vermelde reden eenzijdig de voorwaarden van de overeenkomst te wijzigen” in de zin van punt 1, onder j), van de bijlage „In artikel 3, lid 3, van richtlijn 93/13 bedoelde bedingen”, dan wel of deze bepaling aldus moet worden uitgelegd dat zij een regeling toestaat op grond waarvan de verkoper de voorwaarden van de overeenkomst eenzijdig kan wijzigen, wanneer de toepasselijke algemene voorwaarden een beding bevatten dat voorziet in een indexering van de met de consument overeengekomen prijs van de diensten op basis van de gemiddelde consumentenprijsindex van het voorgaande jaar die door een overheidsinstantie (NSI) is gepubliceerd, mits de indexering slechts in stijgende progressie plaatsvindt.
- 12 **In de tweede plaats** stelt de rechter in eerste aanleg Sofia enkele vragen met betrekking tot de bedingen die voorzien in de betaling van schadevergoeding. Met zijn eerste vraag wenst de rechter te vernemen of het begrip „beding” in de zin van richtlijn 93/13 moet worden opgevat als een bepaling waarover afzonderlijk is onderhandeld (in de zin van een specifiek beding in een overeenkomst) dan wel als een geheel van alle bepalingen in een consumentenovereenkomst waarvan het cumulatieve effect een oneerlijk karakter tot gevolg kan hebben, daaronder begrepen als een geheel van alle bepalingen betreffende een bundel van diensten in één en dezelfde consumentenovereenkomst. In het onderhavige geval gaat het om een pakket van diensten die in één consumentenovereenkomst zijn gebundeld (in totaal zijn negen diensten onder één contractnummer geplaatst) en voor elk van deze diensten is een schadevergoeding overeengekomen in het geval van niet-nakoming van de overeenkomst, invorderingskosten en verdragingsrente (dat wil zeggen bedingen betreffende één en dezelfde niet-nakoming van een verbintenis). Is het voor de vaststelling van het bestaan van oneerlijke bedingen noodzakelijk het cumulatieve effect van alle bedingen van een overeenkomst in hun geheel te onderzoeken, met inbegrip van de overeengekomen kosten van niet-nakoming van de overeenkomst en de verdragingsrente, die ook verschuldigd is voor schadevergoeding en kosten, of moet, in het geval van soortgelijke bedingen, bij de beoordeling van het oneerlijke karakter ervan rekening worden gehouden met het cumulatieve effect ervan, dat wil zeggen moet elk van de overeengekomen bedingen afzonderlijk worden onderzocht in het licht van de gevolgen van een

niet-nakoming van de overeenkomst of moet het cumulatieve effect ervan, ook in het kader van het dienstenpakket in zijn geheel, als een beding worden uitgelegd dat, gelet op punt 1, onder e), van de bijlage „In artikel 3, lid 3, van richtlijn 93/13 bedoelde bedingen” moet worden aangemerkt als een beding dat tot doel of tot gevolg heeft „de consument die zijn verbintenissen niet nakomt, een onevenredig hoge schadevergoeding op te leggen”, of, indien wordt vastgesteld dat sommige van die bedingen oneerlijk zijn, moeten deze dan in hun geheel worden uitgesloten wanneer één en dezelfde verbintenis niet wordt nagekomen[?]

- 13 De verwijzende rechter onderzoekt ook in hoeverre de bedingen van de aanbieders van mobiele telefonie betreffende de schadevergoeding in hun huidige vorm begrijpelijk zijn voor consumenten, zodat zij de economische gevolgen ervan kunnen voorzien.
- 14 Het door richtlijn 93/13 in het leven geroepen beschermingsstelsel berust op de gedachte dat de consument zich tegenover de verkoper in een zwakkere positie bevindt, met name wat informatie betreft, hetgeen het transparantievereiste rechtvaardigt, dat ruim moet worden uitgelegd, dat wil zeggen dat het betrokken beding grammaticaal gezien niet alleen begrijpelijk moet zijn voor de consument, maar dat de consument ook in staat moet zijn om op basis van duidelijke en begrijpelijke criteria de economische gevolgen die daaruit voor hem voortvloeien, te voorzien. Om die reden worden aan contractuele bedingen in consumentenovereenkomsten strengere eisen gesteld die inhouden dat de bedingen duidelijk en begrijpelijk moeten zijn geformuleerd, zodat de gemiddelde consument niet alleen de bedragen kan vaststellen, maar ook de mogelijk aanzienlijke economische gevolgen voor zichzelf kan inschatten. In het concrete geval moet er bij de berekening van de hoogte van de schadevergoeding rekening mee worden gehouden dat deze in een redelijke verhouding moet staan tot de verleende kortingen op het basistarief of tot de korting op het gekochte apparaat (in concreto gaat het om driemaal het maandelijkse basistarief voor een tijdelijk abonnement zonder korting, met inbegrip van de terugbetaling van een deel van het bedrag van de kortingen op de abonnementsovereenkomsten en de marktprijzen van [gekochte of geleasede] eindapparatuur, overeenkomstig de resterende gebruiksduur van het betrokken abonnement) en dat de opzegperiode voor de hoogte van de schadevergoeding niet van belang is. Artikel 4, lid 1, van richtlijn 93/13 luidt: „*[O]nverminderd artikel 7 worden voor de beoordeling van het oneerlijke karakter van een beding van een overeenkomst alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst, alsmede alle andere bedingen van de overeenkomst of van een andere overeenkomst waarvan deze afhankelijk is, op het moment waarop de overeenkomst is gesloten in aanmerking genomen, rekening houdend met de aard van de goederen of diensten waarop de overeenkomst betrekking heeft*”; lid 2: „*De beoordeling van het oneerlijke karakter van bedingen heeft geen betrekking op de bepaling van het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst, noch op de toereikendheid van enerzijds de prijs en vergoeding en anderzijds de als tegenprestatie te leveren goederen of te verrichten diensten, voor zover die bedingen duidelijk en begrijpelijk zijn geformuleerd.*” Volgens de verwijzende rechter lijkt het geen twijfel dat in het geval van niet-nakoming van

overeenkomsten de schuldige partij aansprakelijk is voor de gevolgen en de door de wederpartij geleden schade moet vergoeden, waarbij deze schadevergoeding de vorm kan aannemen van een schadevergoeding in de zin van de richtlijn. De verwijzende rechter betwijfelt echter of in het kader van een relatieve vaststelling van de schadevergoeding (driemaal het basistarief zonder kortingen, met inbegrip van de terugbetaling van een deel van het bedrag van de kortingen op de abonnementsovereenkomsten en de marktprijzen) moet worden uitgegaan van het standaardbedrag van het basistarief en niet van het bedrag van het maandelijkse basistarief op de datum van niet-nakoming van de overeenkomst, dan wel of in het kader van de relatieve vaststelling van de schadevergoeding (overeenkomend met de korting op de prijs van het gekochte apparaat) de prijs van het apparaat in het geval van volledige contante betaling op het moment van sluiting van de koopovereenkomst of de in een koopovereenkomst op afbetaling vermelde prijs doorslaggevend moet zijn, indien de koopovereenkomst op afbetaling is gekoppeld aan een abonnement op basis van een bestaande overeenkomst betreffende diensten, en niet de prijs die bepaald wordt op basis van de standaardprijs zonder kortingen. Gelet op de aard van de goederen of diensten waarop deze overeenkomst betrekking heeft, en op alle omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst, betwijfelt de verwijzende rechter of dergelijke bedingen kunnen worden geacht voor de gemiddelde consument duidelijk en begrijpelijk te zijn geformuleerd. Moet, niettegenstaande het overeengekomen plafond voor de schadevergoeding (driemaal het maandelijkse basistarief voor de diensten in het kader van een tijdelijk abonnement tegen het standaardtarief zonder korting) of het cumulatieve effect ervan, worden aangenomen dat de wijze waarop deze wordt berekend, duidelijk is voor de gemiddelde consument – wordt er duidelijke informatie verstrekt over het totale bedrag van het reguliere maandelijkse basistarief zonder cumulatieve korting, dat de consument verschuldigd is op het tijdstip van beëindiging van de overeenkomst en op basis waarvan het bedrag van de schadevergoeding wordt berekend, en over de vraag hoe de schadevergoeding is samengesteld[?] Geldt dit ook voor het bedrag van de schadevergoeding in het geval van een verleende korting op de prijs van de apparatuur, met inbegrip van gevallen waarin dit niet in de overeenkomst is vermeld, bij de onderhandeling over de prijs van de apparatuur met en zonder korting, en in gevallen waarin specifieke informatie over de waarde en de aard van de apparatuur volgens de geldende prijslijst van de aanbieder ontbreekt[?] De verwijzende rechter acht het daarom noodzakelijk dat wordt verduidelijkt of artikel 4 van richtlijn 93/13 aldus moet worden uitgelegd dat het een regeling toestaat volgens welke de verkoper de bedingen betreffende schadevergoeding kan vaststellen op basis van een standaardbedrag (zonder contractueel overeengekomen kortingen, bedingen die ook een deel van het bedrag van de kortingen op abonnementsovereenkomsten en op de marktprijs van gekochte of geleasede eindapparatuur compenseren), of dat artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13 aldus moet worden uitgelegd dat het een regeling toestaat volgens welke een beding inzake de aansprakelijkheid voor een niet-nakoming van de overeenkomst oneerlijk kan blijken te zijn, op grond waarvan de consument een schadevergoeding moet betalen en kosten moet dragen die kennelijk niet in

verhouding staan tot de als tegenprestatie verrichte dienst en tot de voorwaarde waaronder de aansprakelijkheid voor een niet-nakoming van de overeenkomst ontstaat (automatisch en zonder voorafgaande aanmaning met de bijbehorende rente en invorderingskosten)?

- 15 **In de derde plaats** heeft de gerechtelijke schikking tussen de aanbieder van mobiele telefonie en de Komisia za zashtita na potrebitelite (commissie voor consumentenbescherming, Bulgarije) (die de bescherming van de consumentenbelangen waarborgt) de gevolgen van een onherroepelijk vonnis waartegen geen beroep kan worden ingesteld, tot goedkeuring van een overeenkomst waarvan de inhoud tot uitdrukking komt in de toepasselijke algemene voorwaarden van die aanbieder. De verwijzende rechter acht het noodzakelijk vast te stellen of deze gerechtelijke schikking gevolgen heeft in de zin van artikel 8, lid 1, onder b), juncto artikel 7, lid 4, onder a), van richtlijn 2020/1828, en, zo ja, of een dergelijke overeenkomst ook bindend is voor andere rechterlijke instanties (waaronder elke rechter die uitspraak moet doen over een rechtsverhouding tussen de aanbieder van mobiele telefonie en een individuele consument), indien de rechter om de in zaak C-600/19 uiteengezette redenen bij de goedkeuring van de schikking het oneerlijke karakter van de bedingen niet heeft onderzocht[.]